

Освободената робиня.

21.

Бавно

Провървѣло се беглишко стадо,
Беглишко стадо, бегликъ овчари,
Къмъ Ямболскитѣ шарени чешми
И на чешмитѣ до три робини:
Първа робиня котлитѣ слага,
Втора робиня вода налива,
Трета робиня къмъ стадо гледа,
Къмъ стадо гледа и сълзи рони.
Не я съгледа отъ нийде никой,
Салъ я съгледа коюнъ кехая.
— „Ой леле варе, черна робиньо,
Що стадо гледашъ и сълзи ронишъ,
Да не си нѣщо въ стадо познала?“
А робиня му тихомъ говори:
— „Че и азъ имамъ единъ милъ братецъ
И той караше беглишко стадо,
Насъ заробиха черни татари.
Ази се казвамъ Минина Лалка.“
Той я е вземалъ коюнъ кехая,
Облѣкли сж я съсъ мжжки дрехи,
Па ѝ турили чифте пищови,
Па я предъ стадо нея пратили,
Тя да си води беглишко стадо,
Беглишко стадо за Цариграда.